

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 30. října 2007 (19.12)
(OR. en)**

14490/07

**Interinstitucionální spis:
2007/0228 (CNS)**

**MIGR 104
SOC 413**

NÁVRH

Odesílatel: Evropská komise

Ze dne: 29. října 2007

Předmět: Návrh směrnice Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků
třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA
PUIGARNAUA, ředitele, pro Javiera SOLANU, generálního tajemníka, vysokého představitele.

Příloha: KOM(2007) 637 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 23.10.2007
KOM(2007) 637 v konečném znění

2007/0228 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

**o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání
vyžadujícího vysokou kvalifikaci**

(předložena Komisí)

{SEK(2007) 1382}

{SEK(2007) 1403}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Tento návrh je součástí snahy EU vypracovat komplexní migrační politiku. Haagský program z listopadu 2004 uznal, že „legální migrace bude hrát důležitou roli v posilování znalostní ekonomiky v Evropě, podporování hospodářského rozvoje, a přispěje tak k provádění Lisabonské strategie“, a vyzval Komisi, aby předložila plán politiky pro oblast legální migrace „včetně postupů pro přijímání, které umožní rychle reagovat na proměnlivé požadavky trhu práce na migrující pracovní síly“. Evropská rada na svém zasedání v prosinci 2006 schválila řadu kroků, které mají být přijaty v průběhu roku 2007, a „pokud jde o legální migraci, vytvořit dobře řízené migrační politiky, které plně zohledňují pravomoci členských států a napomáhají jim v pokrytí stávajících a budoucích potřeb pracovních sil, (...) a zejména urychleně projednat připravované návrhy Komise v rámci plánu politiky v oblasti legální migrace z prosince roku 2005“.

Společně s návrhem „rámcové směrnice“ se tento návrh předkládá podle sdělení Komise o plánu politiky v oblasti legální migrace (KOM(2005)669), které v období 2007 až 2009 předpokládá předložení pěti legislativních návrhů týkajících se pracovního přistěhovalectví. Cílem tohoto přístupu je stanovit podmínky pro přijímání specifických kategorií přistěhovalců (vysoce kvalifikovaných pracovníků, sezónních pracovníků, placených stážistů a dočasně vyslaných pracovníků) na jedné straně, zabezpečit právní postavení pracovníků z třetích zemí, kteří již byli přijati, a zavést pro žadatele procesní zjednodušení na straně druhé.

Cílem tohoto návrhu je reagovat na výše uvedené politické pověření. Usiluje především o zlepšení schopnosti EU přilákat a v případě potřeby i udržet vysoce kvalifikované pracovníky z třetích zemí, a zvýšit tak podíl legální migrace na posilování konkurenceschopnosti hospodářství EU tím, že doplní řadu dalších opatření, která EU již zavádí za účelem dosažení cílů Lisabonské strategie. Jeho konkrétním cílem je účinně a rychle reagovat na proměnlivé požadavky na vysoce kvalifikované migrující pracovníky a vyrovnat stávající i budoucí nedostatek kvalifikovaných pracovních sil tím, že na úrovni EU vytvoří rovné podmínky, které usnadní a zharmonizují proces přijímání této kategorie pracovníků a že bude podporovat účinné přidělování a opětovné přidělování těchto pracovníků na trh práce EU.

Účelem tohoto návrhu je dosáhnout těchto cílů způsobem, který neomezí schopnost rozvojových zemí zajišťovat základní sociální služby a dosahovat pokroku při plnění rozvojových cílů tisíciletí. Návrh jako takový bude obsahovat opatření k podpoře kruhové migrace.

Komise za účelem dosažení těchto cílů navrhuje vytvořit jednotný zrychlený a pružný postup přijímání vysoce kvalifikovaných přistěhovalců z třetích zemí, jakož i příznivé podmínky pro pobyt těchto osob a jejich rodinných příslušníků, včetně určitých usnadnění určených těm, kteří se hodljají přestěhovat do druhého členského státu za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

- **Obecné souvislosti**

Vzhledem k ekonomickému přistěhovalectví lze současnou situaci a výhledy na trhu práce EU obecně popsat jako scénář vycházející z „potřeb“. Některé členské státy již v určitých odvětvích hospodářství zaznamenávají podstatný nedostatek pracovních sil a určité odbornosti, který nemůže být vyrovnáván v rámci vnitrostátních trhů práce a který se týká celé škály odborných kvalifikací. Prognózy Eurostatu uvádějí, že se předpokládá snížení celkového počtu obyvatel EU do roku 2025 a snížení počtu obyvatel v produktivním věku do roku 2011, i když se tento pokles neprojeví ve všech členských státech ve stejném rozsahu. Dalším prvkem, který je třeba vzít do úvahy, je pokračující nárůst zaměstnanosti v odvětvích vyžadujících vyšší vzdělání, a to ve srovnání s ostatními odvětvími hospodářství EU. Z analýzy tedy vyplývá, že EU bude s rostoucí tendencí potřebovat k udržení svého hospodářství vysoce kvalifikovanou pracovní sílu, ačkoli přistěhovalectví samo o sobě nepředstavuje řešení tohoto problému.

Jeví se však, že v rámci velké mezinárodní konkurence nepokládají vysoce kvalifikovaní odborníci EU jako celek za atraktivní destinaci. EU je například hlavním cílem pro pracovníky bez kvalifikace nebo se střední kvalifikací ze zemí Maghrebu (87 % těchto přistěhovalců), zatímco 54 % vysoce kvalifikovaných přistěhovalců z těchto zemí pobývá ve Spojených státech a v Kanadě. Ve srovnání s těmito zeměmi trpí atraktivita EU tím, že se vysoce kvalifikovaní přistěhovalci musejí vypořádat s 27 různými systémy pro přijetí, nemohou se snadno stěhovat za prací z jedné země do druhé a někdy je zdoluhavé a těžkopádné postupy donutí vybrat si zemi, která není členem EU a která jim poskytuje příznivější podmínky pro vstup a pobyt. Je obtížné specifikovat rozsah daného problému, protože konkrétní režimy pro přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků existují v současné době pouze v deseti členských státech, a jelikož se tyto režimy liší, údaje nejsou srovnatelné. Pokud jde o ostatní členské státy, statistiky neexistují nebo jsou neúplné. Lze poskytnout pouze jen velmi hrubé odhady: například v roce 2003 byl přibližně 74 300 odborníkům umožněn vstup do 15 členských států. I když konkrétní režimy byly v některých případech zavedeny, mají výlučně vnitrostátní povahu a pro vysoce kvalifikované pracovníky z třetích zemí, kteří se musejí nebo hodlají přestěhovat do jiného členského státu za účelem zaměstnání, nepředstavují žádné usnadnění. Tím se trh práce EU rozděluje na segmenty a neumožňuje se účinnější (opětovně) přidělování potřebné pracovní síly.

Od zasedání Evropské rady v Tampere v říjnu 1999 Komise usiluje o dosažení dohody týkající se jednotných pravidel pro hospodářskou migraci, tj. pro základ jakékoli migrační politiky. Komise v roce 2001 předložila návrh směrnice o „podmínkách vstupu a pobytu pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích států, za účelem placeného zaměstnání a samostatných výdělečných hospodářských činností“. Zatímco ostatní evropské orgány vyjádřily kladná stanoviska, jednání v Radě se omezila pouze na první čtení návrhu a tento návrh byl v roce 2006 vzat zpět.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, upravuje podmínky pro přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v členském státě a podmínky, za nichž se může dlouhodobě pobývajícím rezident

přestěhovat do jiného členského státu. Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny upravuje podmínky výkonu tohoto práva. Tento návrh se od uvedených nástrojů liší tím, že obsahuje úpravu získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES, jež by neznevýhodňovala vysoce kvalifikované pracovníky, kteří se mohou za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci stěhovat do jiných členských států, a tím, že upravuje příznivější podmínky pro slučování rodin a pro získání přednostního práva přestěhovat se do druhého členského státu poté, co tato osoba získala postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES.

Komise souběžně předloží návrh směrnice o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státu. Tyto dva návrhy byly koncipovány tak, aby byly vzájemně slučitelné a konsistentní.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Opatření, jež mají v rámci přístupu na základě potřeb přilákat a udržet vysoce kvalifikované pracovníky z třetích zemí, jsou součástí širšího rámce vymezeného Lisabonskou strategií a integrovanými hlavními směry pro růst a zaměstnanost, které jasně označují makro i mikroekonomické politiky určené k posílení konkurenceschopnosti EU, včetně zapojení většího počtu osob do zaměstnání, zlepšování přizpůsobivosti pracovníků a podniků, jakož i pružnosti trhů práce. K provedení těchto opatření je však zapotřebí dostatek času a vzdělávání stávajících pracovníků (nebo jiná podobná opatření) v mezidobí nebudou ve většině případů dostatečně reagovat na potřeby podniků v EU, pokud jde o lékaře, inženýry apod. Vysoce kvalifikovaní přistěhovalci proto mohou být přínosem.

Tento návrh je rovněž v souladu s rozvojovou politikou EU, pokud jde o její hlavní zaměření na odstranění chudoby a na plnění rozvojových cílů tisíciletí. EU v této souvislosti uznává, že návrh může mít na jednotlivé země mimo EU různý dopad, a usiluje o maximální snížení negativních dopadů a maximální zvýšení pozitivních dopadů přistěhovalců vysoce kvalifikovaných sil na rozvojové země, které v současné době již čelí problému nedostatku lidských zdrojů v některých odvětvích. Tento nástroj je třeba chápat v širších souvislostech rozvojové a migrační politiky EU, včetně již zavedených nebo plánovaných operačních opatření, financování a dohod.

Tento návrh dodržuje základní práva, protože uznává a chrání práva vysoce kvalifikovaných přistěhovalců (a členů jejich rodin) jakožto pracovníků a rezidentů v EU, včetně procesních záruk a práva na rodinný život. Osobní údaje, s nimiž jsou orgány nuceny při provádění tohoto návrhu pracovat, musí být zpracovávány v souladu se směrnicí 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Veřejné konzultace se konaly v souvislosti se Zelenou knihou o přístupu EU k řízení

ekonomické migrace. Všechny relevantní příspěvky jsou k dispozici na internetové stránce

http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/economic_migration/news_contributions_economic_migration_en.htm. Veřejné projednání proběhlo dne 14. června 2005.

Další konzultace se konaly v rámci seminářů a workshopů. V rámci Výboru pro imigraci a azyl Komise se konaly porady s členskými státy. Prostřednictvím externí studie, jejíž vypracování bylo zadáno k podpoře posouzení dopadů, proběhly další konzultace s hlavními zúčastněnými subjekty, a to prostřednictvím dotazníků a rozhovorů.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Rozbor získaných příspěvků ukázal obecnou podporu společné politiky EU v oblasti ekonomické migrace, i když existují značné rozdíly v přístupu, jež má být dodržován, a v očekávaných konečných výsledcích. Z odpovědí vyplynuly některé jasné aspekty, tj. potřeba jednotných pravidel EU upravujících přistěhovalectví za účelem zaměstnání nebo alespoň podmínky pro přijímání některých klíčových kategorií ekonomických přistěhovalců (vysoce kvalifikovaných a sezónních pracovníků). Tyto dvě kategorie byly pro konkurenceschopnost EU považovány za zásadní. Dalším jasným požadavkem je navrhnout jednoduchá, nebyrokratická a pružná řešení. Velký počet členských států se vyslovil proti horizontálnímu přístupu a rovněž Komise se domnívala, že odvětvový přístup je realističtější a lépe by odpovídal požadavku pružnosti.

Komise zohlednila připomínky týkající se jejího plánu politiky v oblasti legální migrace a uplatněné v souvislosti se studií pro účely posouzení dopadů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Do úvahy byly vzaty tyto možnosti:

Varianta A – *status quo*. Imigrační politiky členských států se v oblasti přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků velmi liší. Roste potřeba tyto pracovníky získat, aby by se vyplnily stávající i budoucí mezery na trhu práce, ale EU se vůbec nedaří tyto pracovníky přilákat. Nebudou-li v této oblasti přijata jednotná opatření, situace se nemůže podstatně změnit.

Varianta B – vytvořit jednotnou základní politiku pro přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků. Byl by navržen minimální soubor podmínek pro vstup a členskými státy by byla ponechána značná autonomie při vymezování jednotlivostí vnitrostátních právních řádů. Podmínky pro pobyt a výkon práce by nebyly upraveny. Tato varianta by měla jen částečný dopad, pokud jde o získání těchto pracovníků nebo o zlepšení účinnosti trhu práce EU. Celkový dopad na makroekonomické prostředí by byl značně omezený.

Varianta C – zjednodušit systém pro přijímání tím, že se vytvoří bodový systém EU a zrychlený postup pro přijetí umožňující okamžité slučování rodin a vytvoření databáze podle odbornosti. Tato varianta by mohla značně prosazovat a usnadňovat migraci vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí do EU. Avšak v případě, že bodový systém nebude vytvořen na úrovni EU (což by mohlo v současné době odporovat zásadě subsidiarity), přistěhovalci budou i nadále čelit velmi odlišným podmínkám pro přijetí.

Varianta D – zřídit soubor jednotných kritérií a zrychlený postup pro přijetí, včetně příznivějších podmínek pobytu (práva na práci a pobyt, okamžité sloučení rodiny, rychlejší získání postavení dlouhodobého rezidenta v EU apod.). Účinná integrace vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí na trhu práce a ve společnosti by představovala nejlepší způsob, jak co nejvíce zvýšit jejich podíl na hospodářském růstu a konkurenceschopnosti, a skutečně by zlepšila schopnost EU vypořádat se se stávajícími i očekávanými výzvami. Dopad této politiky by se však omezoval na jednotlivé členské státy.

Varianta E1 – posílit mobilitu v rámci EU prostřednictvím koordinace seznamů vnitrostátních priorit a zavedením modré karty EU spolu s vytvořením databáze držitelů modrých karet. Mobilita v rámci EU by představovala silnou pobídku ke vstupu vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí na trh práce EU a mohla by hrát hlavní úlohu při odhalování nedostatku pracovních sil v některých oblastech/odvětvích. Další nástroje by mohly napomáhat při sladování nabídky pracovních sil a poptávky po nich (tj. databáze modrých karet). Tato varianta politiky by mohla mít značné a pozitivní dopady na účinnost trhu práce a na makroekonomické prostředí EU.

Varianta E2 – rozšířit uplatňování ustanovení o mobilitě v rámci EU vyplývající ze směrnice 2003/109/ES na vysoce kvalifikované pracovníky. Tato varianta rovněž předpokládá zavedení bodového systému uvedeného ve variantě C. Ve srovnání s variantou E1 by však mobilita v rámci EU mohla být podle této varianty více omezena. Celkový význam a účinnost této varianty politiky by proto mohly být více omezeny.

Varianta F – komunikace, koordinace a spolupráce. Předpokládaná opatření by do určité míry mohla podporovat zřízení jednotného základu pro zjednodušené získávání vysoce kvalifikovaných pracovníků a jejich účinnější přidělování v rámci trhu práce EU. Účinnost této varianty by však byla omezená.

Komise provedla posouzení dopadů uvedené v pracovním programu. Zpráva o posouzení dopadů je k dispozici na adrese [bude doplněno].

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Návrh upravuje zrychlený postup pro přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí a vychází z jednotné definice a kritérií, jako jsou pracovní smlouva, odborná kvalifikace a mzda převyšující hranici minimální mzdy stanovené na vnitrostátní úrovni. Předpokládá se vytvoření specifického režimu pro „mladé

odborníky“. Přijatým pracovníkům bude vydáno povolení k pobytu, které je opravňuje pracovat (tzv. „modrá karta EU“). Na základě tohoto povolení bude těmto pracovníkům a jejich rodinám přiznána řada práv, včetně příznivějších podmínek pro slučování rodin. Omezení týkající se přístupu na trh práce členského státu pobytu se uplatní pouze během prvních dvou let.

Tento návrh rovněž poskytuje držiteli „modré karty EU“ možnost přestěhovat se za určitých podmínek a po dvou letech oprávněného pobytu v původním členském státě za prací do jiného členského státu. Aby se usnadnila mobilita v rámci EU, návrh obsahuje odchylnou úpravu od směrnice Rady 2003/109/ES, a to především možnost kumulace doby pobytu v různých členských státech za účelem získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES. Jakmile bylo toto postavení přiznáno, uplatní se ustanovení směrnice 2003/109/ES týkající se mobility, ale členské státy budou muset dát těmto odborníkům přednost před jinými pracovníky z třetích zemí, kteří žádají o přijetí.

- **Právní základ**

Tento návrh se týká podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí a norem, podle nichž se vydávají nezbytná povolení. Návrh rovněž upravuje podmínky pobytu státního příslušníka třetího státu v jiném členském státě. Příslušným právním základem je proto čl. 63 odst. 3 písm. a) a čl. 63 odst. 4 Smlouvy o ES.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Společenství.

Členské státy nemohou uspokojivě dosáhnout cílů návrhu z těchto důvodů:

Pokud by členské státy postupovaly osamoceně, nemohly by při získávání vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích států čelit mezinárodní konkurenci.

Vznikla by řada různých podmínek pro vstup a pobyt těchto pracovníků, každý vnitrostátní systém by byl uzavřen a soutěžil by s ostatními systémy. To by mohlo nepříznivě ovlivnit volbu přistěhovalců a navíc by to příliš ztížilo opětovné přidělování požadované pracovní síly v návaznosti na změny na pracovních trzích a mohla by hrozit ztráta vysoce kvalifikovaných sil, které již v EU pobývají.

Cílů návrhu bude lépe dosaženo prostřednictvím opatření na úrovni Společenství z těchto důvodů:

Ve srovnání s jinými konkurenčními zeměmi je hlavní atraktivitou EU možnost vstupu na 27 trhů práce, což umožňuje profesní růst v reakci na konkrétní potřeby podniků EU. To však lze upravit jen v rámci opatření Společenství (je rovněž třeba stanovit odchylky od stávajícího *acquis* ES tak, aby se vytvořily zjednodušené podmínky pro získání dlouhodobého pobytu v ES) a provádět jen v rámci společného systému pro přijímání těchto pracovníků.

Společný postup zaručí, aby tito pracovníci:

1) byli přijímáni podle jednotných pravidel;

2) využívali stejných práv v rámci celé EU;

3) měli možnost stěhovat se z jednoho členského státu do druhého tak, aby se rychle přizpůsobili proměnlivým potřebám po vysoce kvalifikovaných migrujících pracovnících a reagovali na ně;

4) byli zcela integrováni do EU.

Tento návrh ponechává členským státům dostatečný prostor k tomu, aby režim upravily s ohledem na potřeby svých trhů práce, a nezasahuje do odpovědnosti členských států, pokud jde o stanovení počtu ekonomických přistěhovalců, kteří vstoupí do EU za účelem hledání práce.

Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z tohoto důvodu/těchto důvodů:

Jako nástroj byla vybrána směrnice, která členským státům ponechává velkou volnost při jejím provádění. Podle čl. 63 předposledního pododstavce Smlouvy o ES se členským státům nebrání v zachování nebo zavedení jiných vnitrostátních předpisů, než které jsou stanoveny ve směrnici, pokud jsou tyto předpisy slučitelné se Smlouvou a mezinárodními dohodami.

- **Volba nástrojů**

Navrhovaný nástroj: směrnice.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu:

Směrnice je pro toto opatření vhodným nástrojem: stanovuje závazné minimální normy, ale poskytuje členským státům dostatečnou pružnost, pokud jde o potřeby trhu práce a právní rámec.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5) DALŠÍ INFORMACE

- **Přezkum/revize/ustanovení o skončení platnosti**

Návrh obsahuje ustanovení o přezkumu.

- **Srovnávací tabulka**

Po členských státech se požaduje, aby Komisi sdělily znění vnitrostátních prováděcích předpisů k dané směrnici a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

Článek 1

Návrh sleduje dva cíle. Prvním cílem je zavést zvláštní postup pro vstup a pobyt státních příslušníků z třetích zemí, kteří žádají o pobyt v EU za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci po dobu delší tří měsíců. Druhým cílem je uplatnění čl. 63 odst. 4 Smlouvy o ES a stanovení podmínek, za nichž státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v jednom členském státě za podmínek vyplývajících z tohoto návrhu, mohou se svými rodinnými příslušníky pobývat v jiných členských státech.

Článek 2

Návrh upravuje pojem „zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci“. Definice tohoto pojmu vychází ze dvou prvků. Prvním je požadavek vykonávat hospodářskou činnost v zaměstnaneckém poměru, čímž se vylučují státní příslušníci třetích zemí, kteří hodlají vykonávat samostatnou výdělečnou činnost. Druhý prvek se týká nezbytného požadavku na „vyšší odbornou kvalifikaci“. Návrh v tomto směru a za účelem svého uplatnění i na odborníky, kteří k výkonu svého povolání nezbytně nepotřebují postsekundární diplom (zkušení vedoucí pracovníci, někteří odborníci v oblasti IT apod.), umožňuje místo vyššího vzdělání zohlednit alespoň tříletou odbornou praxi v dané oblasti.

Články 3 a 4

Návrh se netýká občanů EU a jejich rodinných příslušníků, včetně těch, jejichž nárok na práci je v některých členských státech omezen přechodnými opatřeními. Rovněž se netýká státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty ES nebo uprchlíky, kteří pobývají v členském státě po dobu přesně vymezenou v souladu s právními předpisy ES nebo na základě závazků vyplývajících z mezinárodních dohod, a dalších omezených kategorií.

Návrh členským státům neumožňuje přiznávat příznivější podmínky pro vstup do Společenství proto, aby nedošlo k narušení rozsahu působnosti směrnice. Vzhledem k tomu, že podmínky pro pobyt (včetně podmínek pro slučování rodin) ovlivňují situaci daných státních příslušníků třetích zemí pouze ve vztahu k členskému státu pobytu, mají členské státy možnost přiznávat příznivější podmínky.

Článek 5

Tento článek upravuje podmínky, které musí žadatel splnit. V tomto návrhu se jedná o tyto podmínky:

1) Protože se přijetí řídí poptávkou, je třeba předložit pracovní smlouvu nebo závaznou pracovní nabídku.

2) Plat uvedený v pracovní smlouvě musí být alespoň rovnocenný prahové hodnotě stanovené na vnitrostátní úrovni. Členské státy mohou tuto prahovou hodnotu stanovit na úrovni, která bude odpovídat jejich trhu práce a přistěhovalecké politice. Považuje se však za vhodné stanovit relativní minimální prahovou hodnotu, která bude primárně vázána na minimální mzdu vyplývající z vnitrostátních právních předpisů tak, aby se zajistilo, že členské státy nebudou toto kritérium obcházet stanovením prahové

hodnoty, která by byla pro vysoce kvalifikovaného státního příslušníka nebo občana EU příliš nízká na to, aby volné místo přijal, ačkoli odpovídá jeho odborné kvalifikaci. Tento návrh navíc upravuje posílenou formu mobility v rámci EU, která se uplatní, jakmile vysoce kvalifikovaný pracovník z třetí země získá dlouhodobý pobyt ES. Cílem relativní jednotné minimální úrovně je zajistit, aby rozhodnutí o přijetí vydaná členskými státy ze střednědobého hlediska negativně neovlivnily ostatní. Mělo by to také zajistit, že žadatel bude mít k dispozici dostatek prostředků na život a v případě potřeby na návrat, aniž by musel využívat systém sociálního zabezpečení příslušného členského státu.

3) Pokud jde o neregulovaná povolání, žadatel musí prokázat, že má nezbytné vyšší vzdělání, nebo minimálně tři roky odborné praxe v příslušné profesi, kterou lze považovat za rovnocennou vyššímu vzdělání. Členské státy nemohou požadovat prokázání obou těchto kritérií. Pokud jde o regulovaná povolání, žadatel musí splnit podmínky vyplývající z vnitrostátního práva nebo z práva ES.

Článek 6

Tato odchylka se týká mladých odborníků, kterým je méně než 30 let a u nichž je pravděpodobné, že nemají dostatečnou odbornou praxi k tomu, aby požadovali vysokou mzdu. V tomto případě je třeba splnit dodatečnou podmínku, a to ukončené vyšší vzdělání v oblasti související s činností, jež má být podle pracovní smlouvy vykonávána. Pro mladé odborníky, kteří studovali v EU, návrh upravuje další zmírnění kritéria mzdy.

Články 7, 9 a 10

Tento návrh neupravuje právo na přijetí. Z ustanovení tohoto návrhu vyplývají důvody, na jejichž základě se povolení musí nebo může zamítnout (jakož i odejmout nebo neprodloužit), a to zejména nesplnění kritérií, existence kvót a možnost členských států provádět testy trhu práce. Posledně uvedená možnost především souvisí s usnesením Rady ze dne 20. června 1994 o omezeních při přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států za účelem zaměstnání. Zásada preference Společenství, jak vyplývá z příslušných ustanovení aktů o přistoupení z roku 2003 a 2005, představuje primární právo, a proto se bude směrnice automaticky uplatňovat v souladu s akty o přistoupení těch členských států, které dosud využívají přechodná opatření, a to po dobu jejich uplatňování.

Články 8, 11 a 12

Žadatelé (nikoli jejich rodinní příslušníci), v jejichž prospěch příslušný členský stát vydal kladné rozhodnutí, obdrží povolení k pobytu, tzv. modrou kartu EU, která uvádí podmínky, za nichž jsou oprávněni pracovat. Předpokládá se zavedení zrychleného řízení (30 dní), jakož i práva oprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí o tento režim požádat a v případě kladného rozhodnutí změnit své právní postavení.

Články 13, 14 a 15

Tento návrh považuje vysoce kvalifikované pracovníky za potenciál pro hospodářství EU, ale má za to, že jejich práva by měla záviset na délce pobytu.

Postupná integrace vysoce kvalifikovaných pracovníků na trhu práce vyžaduje, aby jakákoli změna pracovního postavení držitele modré karty EU byla v prvních dvou letech jeho oprávněného pobytu schválena orgány příslušného členského státu tak, jako v případě prvního vstupu. Po uplynutí této doby by příslušná osoba již nemusela dokládat, že splňuje požadavky týkající se mzdy a kvalifikace k tomu, aby mohla přijmout vysoce kvalifikovanou práci, a toto posouzení bude ponecháno na zaměstnavateli a na trhu. Aby se zamezilo zneužívání této úpravy, zavádí se oznamovací povinnost.

Je povolena nezaměstnanost po dobu tří měsíců. Podmínky, za nichž může být schválen nový pracovní poměr závisí na délce pobytu, jak bylo uvedeno výše. Tato ustanovení se uplatňují bez ohledu na členský stát pobytu (první nebo druhý) do okamžiku, než daná osoba získá povolení k dlouhodobému pobytu ES.

Článek 15 uvádí oblasti, v nichž je třeba uznávat rovné zacházení, přičemž cílem je vytvořit co nejpříznivější podmínky. Omezeny jsou pouze studijní granty a postupy pro získání příspěvků na bydlení a sociálních příspěvků. Nejedná se však o práva, na něž by měl pracovník nárok na základě svých příspěvků. Předpokládá se navíc, že tito pracovníci budou dostávat poměrně vysokou mzdu, a proto by podle vnitrostátních pravidel na dávky pravděpodobně neměli nárok.

Článek 16

Tento článek upravuje odchylky od směrnice 2003/86/ES, jež se považují za nezbytné v souvislosti se zavedením atraktivního režimu pro vysoce kvalifikované pracovníky z třetích zemí, a na rozdíl od směrnice o slučování rodin, která představuje nástroj k posílení integrace státních příslušníků třetích zemí, kteří by se pravděpodobně mohli stát trvalými rezidenty, se řídí odlišnou logikou. V souladu s podobnými režimy, které již v členských státech a v dalších zemích existují, upravuje tento článek okamžitou možnost sloučení rodiny, a to i v případě dočasného pobytu, a přístup manželů na trh práce. K dosažení tohoto cíle návrh rovněž předpokládá, že by se příslušná vnitrostátní integrační opatření měla uplatňovat pouze v okamžiku, kdy se rodinní příslušníci octnou na území EU.

Článek 17

Cílem tohoto návrhu je podpořit geografickou mobilitu vysoce kvalifikovaných pracovníků. Odchylky od směrnice 2003/109/ES tedy nemají penalizovat mobilní pracovníky a mají jim umožnit kumulaci období pobytu ve dvou (nebo maximálně třech) členských státech k tomu, aby splňovali hlavní podmínku pro získání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES. Na odchylky týkající se doby pobytu mimo EU by se měly vztahovat přísné podmínky, jež mají za cíl udržet politiku kruhové migrace a zamezit možnému odlivu mozků.

Články 18, 19, 20 a 21

Článek 19 upravuje podmínky pro mobilitu v rámci EU před získáním dlouhodobého pobytu ES v souladu se základními směry směrnice 2003/109/ES, ale umožňuje členským státům uplatňovat stejné podmínky jako v případě prvního vstupu. Článek 20 upravuje podmínky mobility v rámci EU po přiznání tohoto postavení. Zohledňuje specifika této kategorie pracovníků a jejich omezený počet vyjádřený v absolutních

hodnotách, uplatňuje směrnici bez omezení celkového počtu osob, který mohou členské státy ve vztahu k jiným dlouhodobě pobývajícím rezidentům ES zachovávat v platnosti. Rovněž stanoví, že členské státy upřednostní dlouhodobě pobývající rezidenty ES s vysokou kvalifikací před jinými pracovníky z třetích zemí, kteří žádají o přijetí za stejným účelem.

Článek 18 zavádí nové povolení k pobytu, aby se identifikovalo specifické postavení jeho držitelů.

Podmínky pro výkon práva na sloučení rodiny v druhém členském státě před tím, než pracovník získá dlouhodobý pobyt ES, zohledňují ustanovení článku 16 směrnice 2003/109/ES.

Kapitola VI

Jediným ustanovením, které je pro tento návrh specifické, je zakotvení povinnosti členských států sdílet informace o možných kvótách a o výročních statistikách při jeho provádění, a to prostřednictvím sítě zřízené rozhodnutím Rady 2006/688/ES. Tyto údaje rovněž umožní sledování nábory pracovníků v rozvojových zemích, které se potýkají s nedostatkem kvalifikovaných lidských zdrojů.

(Explanatory memorandum validated - 22 451 characters - not complying with DGT norm.)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 63 odst. 3 písm. a) a čl. 63 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva opatření, která mají být přijata v oblasti azylu, přistěhovalectví a ochrany práv státních příslušníků třetích zemí.
- (2) Smlouva stanoví, že Rada přijímá opatření týkající se přistěhovalecké politiky, která souvisejí s podmínkami vstupu a pobytu, pravidla, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají povolení k pobytu, a opatření vymezující práva a podmínky, na základě kterých mohou státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v některém členském státě, pobývat v ostatních členských státech.
- (3) Zasedání Evropské rady v Lisabonu v březnu 2000 stanovilo cíl pro Společenství stát se do roku 2010 nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější ekonomikou založenou na znalostech na světě.
- (4) Haagský program, který Evropská rada schválila ve dnech 4. a 5. listopadu 2004, uznal, že legální migrace bude hrát důležitou roli v posilování znalostní ekonomiky v Evropě, podporování hospodářského rozvoje, a přispěje tak k provádění Lisabonské strategie, a vyzval Komisi, aby předložila plán politiky pro oblast legální migrace

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

včetně postupů pro přijímání, které umožní rychle reagovat na proměnlivé požadavky trhu práce na migrující pracovní síly.

- (5) Evropská rada schválila ve dnech 14. a 15. prosince 2006 řadu kroků, jež mají být provedeny v roce 2007 a mezi něž patří rozvoj dobře řízených politik legálního přistěhovalectví, které zcela respektují vnitrostátní pravomoci a které mají členskými státy napomáhat při uspokojování stávajících i budoucích potřeb v oblasti pracovních sil.
- (6) K dosažení cílů lisabonského procesu je rovněž zapotřebí posílit mobilitu v rámci Unie u vysoce kvalifikovaných pracovníků, kteří jsou občané EU, a zejména občanů členských států, které přistoupily v roce 2004 a 2007. Členské státy jsou při provádění této směrnice zavázány k dodržování zásady preference Společenství, jak vyplývá zejména z příslušných ustanovení aktů o přistoupení z 16. dubna 2003 a z 25. dubna 2005.
- (7) Tato směrnice má přispět k dosažení uvedených cílů a k řešení nedostatku pracovních sil tím, že pro účely výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci posílí přijímání a mobilitu státních příslušníků třetích zemí, pokud jde o pobyt na více než tři měsíce, tak, aby bylo Společenství pro tyto pracovníky z celého světa atraktivnější a udrželo si svou konkurenceschopnost a hospodářský růst. K dosažení těchto cílů je nezbytné usnadnit proces přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků a jejich rodinných příslušníků tím, že se zavede zrychlený postup pro přijetí a v řadě oblastí se jim poskytnou sociální a hospodářská práva rovnocenná s právy státních příslušníků hostitelského členského státu. Pokud jde o tato práva, směrnice vychází z odpovídajících ustanovení směrnice ... [„o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státu“]⁵.
- (8) Příznivé podmínky pro sloučení rodiny a pro přístup manželů k práci by měly představovat základní prvek jakéhokoli režimu, jehož cílem je získat vysoce kvalifikované pracovníky. K dosažení tohoto cíle by měly být upraveny specifické odchylky od směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny⁶.
- (9) Tato směrnice by se neměla dotýkat pravomoci členských států určit počet přijímaných pracovníků z třetích zemí, kteří z těchto zemí přicházejí za účelem hledání práce. To by se mělo rovněž vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří hodlají zůstat na území členského státu za účelem výkonu placené hospodářské činnosti a kteří v tomto členském státě oprávněně pobývají na základě jiných režimů, jako například studenti, kteří právě dokončili svá studia, nebo výzkumní pracovníci, kteří byli přijati podle směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby⁷ a směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí

⁵ Úř. věst. L...

⁶ Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁷ Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12.

pro účely vědeckého výzkumu⁸ a kteří nemají konsolidovaný přístup na trh práce členského státu podle právních předpisů ES nebo vnitrostátních právních předpisů.

- (10) Tato směrnice by měla upravovat pružný systém pro vstup, který je orientovaný na poptávku a vychází z objektivních kritérií, jako jsou např. minimální prahové hodnoty pro mzdu srovnatelné s úrovní mzdy v členských státech a odborná kvalifikace. Definice společné minimální úrovně pro vnitrostátní prahovou hodnotu mzdy je zapotřebí k zajištění minimální úrovně harmonizace v oblasti podmínek pro přijetí v rámci celé EU. Členské státy by měly stanovit vlastní vnitrostátní prahové hodnoty v souladu se situací na příslušných pracovních trzích a v souladu se svými obecnými politikami v oblasti přistěhovalectví.
- (11) Je zapotřebí stanovit odchylky od hlavního režimu, pokud jde o prahové hodnoty mzdy v případě vysoce kvalifikovaných žadatelů mladších 30 let, kteří vzhledem ke své omezené odborné praxi a ke svému postavení na trhu práce nemusejí splňovat požadavky hlavního režimu týkající se mzdy, nebo v případě pracovníků, kteří získali vyšší vzdělání v Evropské unii.
- (12) Jakmile členský stát rozhodne o přijetí státního příslušníka třetí země, který splňuje tato společná kritéria, státní příslušník třetí země by měl obdržet zvláštní povolení k pobytu, jenž by se mělo nazývat modrá karta EU a mělo by umožňovat postupný přístup na trh práce, a získat práva související s pobytem a mobilitou, která jsou přiznána jemu a jeho rodině.
- (13) Vzor modré karty EU by měl být v souladu s ustanoveními nařízení 1030/2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí⁹, a měl by členskými státy poskytovat informace týkající se především podmínek, za nichž je osoba oprávněna pracovat. Horizontální ustanovení vyplývající ze směrnice... [„o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státu“] by se měla uplatňovat obdobně.
- (14) Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného cestovního dokladu a modré karty EU vydané členským státem, který uplatňuje schengenský *acquis* v plném rozsahu, by měli mít možnost volně vstoupit na území členského státu, který uplatňuje schengenský *acquis* v plném rozsahu, a volně se po něm pohybovat po dobu až tří měsíců v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)¹⁰ a v souladu s článkem 21 schengenského *acquis* – úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Schengenská prováděcí úmluva)¹¹.

⁸ Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15.

⁹ Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

¹⁰ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

¹¹ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

- (15) Profesní a geografická mobilita vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí by měla být považována za primární mechanismus určený ke zlepšení účinnosti trhu práce, předcházení nedostatku kvalifikované pracovní síly a k vyrovnání regionálních rozdílů. Profesní mobilita vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí by měla být během prvních dvou let oprávněného pobytu v členském státě omezena, aby byla dodržena zásada preference Společenství a aby se zamezilo případnému zneužívání systému.
- (16) V první části oprávněného pobytu pracovníka z třetí země by měla být geografická mobilita v rámci EU řízená a měla by vycházet z poptávky. Po přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES by členské státy měly tyto pracovníky upřednostnit, jestliže uplatní své právo na mobilitu v rámci EU. Měly by být schváleny odchylky od směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty¹², aby z důvodu geografické mobility nedocházelo k postihu kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí s vyšší kvalifikací, kteří dosud nezískali postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES, a aby se podpořila geografická a kruhová migrace.
- (17) Je třeba posílit a udržovat mobilitu vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí mezi Společenstvím a jednotlivými zeměmi jejich původu. Měly by se upravit odchylky od směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, aby se prodloužila doba možné nepřítomnosti na území Společenství, která se nezohledňuje při výpočtu doby oprávněného a nepřetržitého pobytu, jež je nezbytná pro přiznání dlouhodobého pobytu ES. I poté, co vysoce kvalifikovaný pracovník z třetí země získal postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES, by měl mít možnost využít dobu nepřítomnosti, která je oproti úpravě obsažené ve směrnici Rady 2003/109/ES delší. Členské státy by měly především s ohledem na posílení kruhové migrace vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí, kteří pocházejí z rozvojových zemí, zvážit využití možností vyplývajících z čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce a čl. 9 odst. 2 směrnice Rady 2003/109/ES, aby těmto pracovníkům umožnily delší období nepřítomnosti, než stanoví daná směrnice. S ohledem na zajištění souladu s rozvojovými cíli, z nichž se vychází, by se tyto odchylky měly uplatňovat pouze tehdy, pokud lze dokázat, že se příslušná osoba vrátila do země původu za účelem práce, studia nebo výkonu dobrovolných činností.
- (18) Pokud jde o sociální zabezpečení, měla by se na vysoce kvalifikované pracovníky z třetích zemí uplatňovat zásada rovného zacházení. Odvětví sociálního zabezpečení jsou upravena v nařízení Rady (EHS) č. 1408/1971 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství¹³. Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003¹⁴, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní

¹² Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44.

¹³ Úř. věst. L 149, 15.7.1971, s. 2. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu Rady (ES) č. 631/2004 (Úř. věst. L 100, 6.4.2004, s. 1).

¹⁴ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1.

příslušnosti, rozšiřuje použitelnost ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 na státní příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v Evropské unii a kteří se nacházejí v přeshraniční situaci. Pokud jde o sociální zabezpečení, ustanovení o rovném zacházení vyplývající z tohoto návrhu se také přímo uplatní na osoby, které do členského státu přicházejí přímo ze třetí země. Tato směrnice by však neměla přiznávat více práv, než upravují platné předpisy Společenství v oblasti sociálního zabezpečení pro státní příslušníky třetích zemí, kteří mají přeshraniční vztahy mezi členskými státy.

- (19) Odborná kvalifikace získaná státním příslušníkem třetí země v jiném členském státě by měla být uznávána stejně jako v případě občanů Unie a kvalifikace získaná v třetí zemi by měla být zohledněna v souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36 ze dne 7. září 2005¹⁵ o uznávání odborných kvalifikací.
- (20) Členské státy by se v rámci provádění této směrnice měly vyhnout aktivnímu náboru pracovníků v rozvojových zemích v odvětvích, v nichž je nedostatek pracovních sil. Je zapotřebí vytvořit eticky orientované politiky náboru pracovníků a zásady použitelné na zaměstnavatele ve veřejném i soukromém sektoru, zejména v odvětví zdravotnictví, což zdůrazňují i závěry Rady a členských států ze dne 14. května 2007 o evropském akčním programu pro řešení kritického nedostatku zdravotnických pracovníků v rozvojových zemích (2007–2013). Tyto politiky a zásady by měly být posíleny vytvořením mechanismů, pokynů a jiných nástrojů určených k usnadnění kruhové a dočasné migrace, jakož i dalšími opatřeními, která by snížila na minimum záporné účinky a maximálně zvýšila kladné účinky migrace vysoce kvalifikovaných pracovníků na rozvojové země. Jakýkoli tento zásah musí být prováděn v souladu se společným prohlášením Afrika–EU o migraci a rozvoji, které bylo schváleno v Tripolisu ve dnech 22. a 23. listopadu 2006, a s ohledem na vytváření komplexní migrační politiky, k čemuž vyzývala Evropská rada na svém zasedání ve dnech 14. a 15. prosince 2006.
- (21) Aby se sledovalo provádění režimu pro vysoce kvalifikované pracovníky a s ohledem na vymezení jeho možných dopadů a případnou reakci na ně, pokud jde o odliv mozků z rozvojových zemí, zejména ze subsaharské Afriky, je zapotřebí přijmout specifickou úpravu týkající se podávání zpráv. Členské státy by proto měly každoročně zasílat údaje o povoláních a státní příslušnosti vysoce kvalifikovaných přistěhovalců, které přijaly, a to prostřednictvím sítě, jež byla k těmto účelům vytvořena rozhodnutím Rady 2006/688/ES ze dne 5. října 2006 o zřízení mechanismu vzájemné výměny informací o opatřeních členských států v oblasti azylu a přistěhovalectví¹⁶.
- (22) Cíle navrhovaného opatření, zejména zavedení zvláštního postupu pro přijímání a schvalování podmínek pro vstup a pobyt, které se uplatní na státní příslušníky třetích zemí v případě pobytu v členských státech za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci na dobu delší než tři měsíce, nemohou být uspokojivě dosaženy členskými státy, především pokud jde o zajištění mobility mezi členskými státy, a mohou proto být lépe dosaženy na úrovni Společenství. Společenství je proto oprávněno přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku

¹⁵ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

¹⁶ Úř. věst. L 283, 14.10.2006, s. 40.

nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení výše uvedeného cíle.

- (23) Tato směrnice respektuje základní práva a zachovává zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie a Evropskou úmluvou o lidských právech a základních svobodách a musí být podle toho prováděna.
- (24) Členské státy by měly provádět tuto směrnici bez diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických vlastností, jazyka, náboženského vyznání nebo světového názoru, politických nebo jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, rodu, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, především v souladu se směrnicí Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ¹⁷ a směrnicí Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání¹⁸.
- (25) [V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsko, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.]
- (26) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Kapitola I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Účelem této směrnice je stanovit:

- a) podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí a jejich rodinných příslušníků na území členských států po dobu delší než tři měsíce za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci,
- b) podmínky pobytu státních příslušníků třetích zemí a jejich rodinných příslušníků uvedených v písmenu a) v jiných členských státech než v prvním členském státě.

¹⁷ Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22.

¹⁸ Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy;
- b) „zaměstnáním vyžadujícím vysokou kvalifikaci“ výkon skutečné a efektivní práce pod vedením někoho jiného, za kterou je daná osoba placena a ke které se vyžaduje vyšší vzdělání nebo alespoň tři roky odpovídající odborné praxe;
- c) „modrou kartou EU“ povolení nesoucí označení „modrá karta EU“, jenž za podmínek této směrnice opravňuje svého držitele oprávněně pobývat a pracovat na území EU a přestěhovat se do jiného členského státu za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci;
- d) „prvním členským státem“ členský stát, který státnímu příslušníku třetí země vydal jako první „modrou kartu EU“;
- e) „druhým členským státem“ jakýkoli jiný členský stát, než je první členský stát.
- f) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetí země, jak je vymezuje čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES;
- g) „vyšším vzděláním“ jakékoli potvrzení o dosaženém vzdělání, diplom nebo jiné osvědčení vydané příslušným orgánem a potvrzující úspěšné ukončení vyššího vzdělávacího programu, konkrétně souboru kurzů poskytovaných vzdělávacím zařízením, které bylo jako instituce vyššího vzdělávání uznáno státem, v němž se nachází. Pro účely této směrnice se tato kvalifikace zohledňuje za podmínky, že studium nezbytné k jejímu dosažení trvalo alespoň tři roky;
- h) „vyšší odbornou kvalifikací“ kvalifikace potvrzená dokladem o dosaženém vyšším vzdělání nebo dokladem o minimálně 3 letech odpovídající odborné praxe;
- i) „odbornou praxí“ skutečný a dovolený výkon příslušného povolání.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí na území členského státu za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.
2. Tato směrnice se nepoužije pro státní příslušníky třetích zemí,
 - a) kteří pobývají v členském státě jako žadatelé o mezinárodní ochranu nebo v rámci programů dočasné ochrany;

- b) kteří jsou uprchlíky nebo zažádali o přiznání právního postavení uprchlíků a jejich žádost nebyla dosud vyřízena;
 - c) kteří žádají o pobyt v členském státě jako výzkumní pracovníci ve smyslu směrnice 2005/71/ES za účelem práce na výzkumném projektu;
 - d) kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Evropské unie a kteří uplatnili nebo uplatňují své právo volného pohybu v rámci Společenství;
 - e) kteří mají postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v členském státě v souladu se směrnicí 2003/109/ES a uplatňují své právo pobývat v jiném členském státě za účelem výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti;
 - f) kteří vstupují na území členského státu na základě závazků stanovených v mezinárodní dohodě usnadňující vstup a dočasný pobyt některých kategorií fyzických osob v souvislosti s obchodem a investicemi;
 - g) jejichž vyhoštění bylo z faktických nebo právních důvodů odloženo.
3. Touto směrnicí není dotčena žádná budoucí dohoda mezi Společenstvím nebo mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a jednou třetí zemí nebo několika třetími zeměmi na straně druhé, která upravuje seznam povolání, na něž by se tato směrnice neměla uplatňovat, aby se prostřednictvím ochrany lidských zdrojů v rozvojových zemích, které jsou smluvními stranami těchto dohod, zajistil eticky orientovaný nábor pracovníků v odvětvích, kde existuje nedostatek pracovních sil.

Článek 4

Příznivější ustanovení

1. Touto směrnicí nejsou dotčena příznivější ustanovení:
- a) právních předpisů Společenství, včetně dvoustranných a vícestranných dohod uzavřených mezi Společenstvím nebo Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a jednou nebo několika třetími zeměmi na straně druhé;
 - b) dvoustranných a vícestranných dohod uzavřených mezi jedním nebo několika členskými státy a jednou nebo několika třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo ponechat v platnosti příznivější ustanovení týkající se podmínek vstupu a pobytu osob, na něž se tato směrnice uplatňuje, s výjimkou vstupu do prvního členského státu.

Kapitola II

PODMÍNKY PRO PŘIJETÍ

Článek 5

Kritéria pro přijetí

1. Státní příslušník třetí země žádající o přijetí pro účely stanovené v této směrnici:
 - a) předloží platnou pracovní smlouvu nebo závaznou nabídku práce platnou po dobu minimálně jednoho roku v příslušném členském státě;
 - b) splní podmínky, jež jsou pro občany EU stanovené vnitrostátními právními předpisy pro výkon regulovaného povolání, které je vymezeno v pracovní smlouvě nebo závazné pracovní nabídce;
 - c) v případě neregulovaných povolání předloží doklady o příslušné vyšší odborné kvalifikaci v daném povolání nebo odvětví uvedeném v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce;
 - d) předloží platný cestovní doklad, jak je vymezen ve vnitrostátních předpisech, a v případě potřeby doklad o platném povolení k pobytu. Členské státy mohou požadovat, aby byl cestovní doklad platný alespoň po dobu původního trvání povolení k pobytu;
 - e) předloží doklady o tom, že žadatel i jeho rodinní příslušníci mají nemocenské pojištění zahrnující všechna rizika, která běžně pokrývá pojištění státních příslušníků příslušného členského státu, a to na dobu, kdy toto pojištění nebo odpovídající nároky na dávky nejsou poskytovány v souvislosti s pracovní smlouvou nebo z této smlouvy nevyplývají;
 - f) není považován za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.
2. Vedle podmínek stanovených v odstavci 1 platí, že hrubý měsíční příjem uvedený v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce není nižší než prahová hodnota pro vnitrostátní mzdy, která je členským státem vymezená, pro tyto účely zveřejněná a která představuje alespoň trojnásobek minimální hrubé měsíční mzdy vyplývající z vnitrostátních předpisů.

Členské státy, v nichž není minimální mzda vymezena, stanoví vnitrostátní prahovou hodnotu mzdy tak, aby představovala alespoň trojnásobek minimálního příjmu, na jehož základě mají občané příslušného státu nárok na výplatu sociálních dávek v tomto členském státě.

Článek 6

Odchylka

Pokud žádost předkládá státní příslušník třetí země, který je mladší 30 let a má vyšší vzdělání, uplatní se tyto odchylky:

- a) členské státy považují za splněnou podmínku vyplývající z čl. 5 odst. 2, pokud nabízená hrubá měsíční mzda představuje alespoň dvě třetiny vnitrostátní prahové hodnoty mzdy vymezené podle čl. 5 odst. 2;
- b) členské státy nemusí stanovit požadavek týkající se mzdy vyplývající z čl. 5 odst. 2, pokud žadatel dokončil vysokoškolské vzdělání v denním programu a získal bakalářský a magisterský titul na vysoké škole se sídlem na území Společenství;
- c) vedle dokladu o vyšším vzdělání členské státy nepožadují doklad o odborné praxi, pokud to není nezbytné pro splnění podmínek vyplývajících z vnitrostátních právních předpisů pro výkon regulovaného povolání občany EU, jak je vymezeno v pracovní smlouvě nebo závazné pracovní nabídce.

Článek 7

Počet přijímaných pracovníků

Ustanoveními článků 5 a 6 není dotčena pravomoc členských států určit počet přijímaných státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

Kapitola III

MODRÁ KARTA EU, POSTUP A TRANSPARENTNOST

Článek 8

Modrá karta EU

1. Osobě, která splňuje podmínky vyplývající z článků 5 a 6 a v jejíž prospěch vydaly příslušné orgány kladné rozhodnutí, bude vystavena modrá karta EU.
2. Počáteční platnost modré karty EU je dva roky a prodlužuje se alespoň na stejnou dobu. Pokud je pracovní smlouva uzavřena na méně než dva roky, modrá karta EU se vydá na dobu trvání pracovní smlouvy s připočtením tří měsíců.
3. Modrou kartu EU vystavují příslušné orgány členského státu podle jednotného vzoru stanoveného v nařízení (ES) č. 1030/2002. Podle přílohy písm. a) bodů 7.5–9 tohoto nařízení uvedou členské státy na modré kartě EU podmínky přístupu na trh práce stanovené v čl. 13 odst. 1 nebo 2 této směrnice. Do rubriky „typ povolení“ vyplní členské státy „modrá karta EU“.
4. Modrá karta EU po dobu své platnosti opravňuje držitele k:

- a) vstupu, opětovnému vstupu a pobytu na území členského státu, který modrou kartu EU vydal;
 - b) průjezd ostatními členskými státy za účelem výkonu práv uvedených v písmenu a).
5. Držitelům modré karty EU a jejich rodinným příslušníkům jsou přiznána práva podle článku 8, čl. 10 odst. 2, článků 12, 13–19 a 21 této směrnice.

Článek 9

Důvody zamítnutí

1. Členské státy zamítnou žádost o modrou kartu EU, pokud žadatel nesplňuje podmínky vyplývající z článků 5 a 6 nebo pokud byly předloženy doklady získány podvodem, padělány nebo pozměněny.
2. Členské státy mohou před přijetím rozhodnutí o žádosti o modrou kartu EU zhodnotit stav na trhu práce a uplatnit vnitrostátní postupy týkající se požadavků na obsazení volných pracovních míst.

Z důvodů politiky trhu práce mohou členské státy dávat přednost občanům Unie, státním příslušníkům třetích zemí, stanoví-li tak právo Společenství, a také státním příslušníkům třetích zemí, kteří v příslušných členských státech oprávněně pobývají a pobírají zde podporu v nezaměstnanosti.

Článek 10

Odnětí nebo neprodloužení modré karty EU

1. Členské státy odejmou nebo odmítnou prodloužit modrou kartu EU, která byla vystavena podle této směrnice, pokud:
 - a) byla získána podvodem, byla padělána nebo pozměněna nebo
 - b) se jeví, že držitel nesplňoval nebo přestal splňovat podmínky pro vstup a pobyt stanovené v článcích 5 a 6 nebo na území pobývá za jiným účelem než tím, na jehož základě je oprávněn k pobytu.
 - c) držitel nedodržel omezení stanovená v čl. 13 odst. 1 a 2 a v článku 14.
2. Neoznámení podle čl. 13 odst. 2 se nepokládá za dostatečný důvod k odnětí nebo neprodloužení modré karty EU.
3. Členské státy mohou odejmout nebo odmítnout prodloužit modrou kartu EU z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.

Článek 11

Žádosti o přijetí

1. Členské státy stanoví, zda jsou žádosti o modrou kartu EU předkládány státním příslušníkem třetí země nebo jeho zaměstnavatelem.
2. Žádost se posuzuje a prověřuje buď v případě, že dotyčný státní příslušník třetí země pobývá mimo území členského státu, v němž žádá o přijetí, nebo v případě, že již na území tohoto členského státu oprávněně pobývá.
3. Příslušné členské státy usnadní státním příslušníkům třetích zemí, jejichž žádosti byly schváleny, získání požadovaných víz.
4. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy schválit žádost předloženou státním příslušníkem třetí země, který není držitelem povolení k pobytu, ale na území oprávněně pobývá.

Článek 12

Procesní záruky

1. Příslušné orgány členských států přijmou rozhodnutí o úplné žádosti a žadatele o něm písemně vyrozumí, a to podle postupu pro oznamování stanoveného vnitrostátními právními předpisy příslušného členského státu, nejpozději však do 30 dnů od podání žádosti. Ve výjimečných případech týkajících se složitých žádostí lze tuto lhůtu prodloužit, nejvíce však o dalších 60 dnů.
2. Jsou-li informace poskytnuté na podporu žádosti nedostatečné, oznámí příslušný orgán žadateli, jaké dodatečné informace jsou zapotřebí. Běh lhůty uvedené v odstavci 1 se pozastaví do doby, než orgány obdrží požadovanou dodatečnou informaci.
3. Jakékoli rozhodnutí o zamítnutí žádosti o modrou kartu EU, o neprodloužení nebo odnětí modré karty EU se písemně oznámí příslušnému státnímu příslušníku třetí země a případně jeho zaměstnavateli, a to podle postupů pro oznamování vyplývajících z příslušných vnitrostátních právních předpisů, a musí být možné proti němu podat opravný prostředek u soudů příslušného členského státu. Oznámení uvádí důvody pro přijetí rozhodnutí, možnosti opravných řízení a lhůty pro podání opravného prostředku.

Kapitola IV

PRÁVA

Článek 13

Přístup na trh práce

1. Během prvních dvou let oprávněného pobytu v příslušném členském státě na základě modré karty EU je přístup držitele této karty na trh práce omezen na výkon placeného zaměstnání, který splňuje podmínky stanovené v člancích 5 a 6. Změny podmínek pracovní smlouvy, které mají dopad na podmínky pro přijetí nebo na změny pracovního vztahu podléhají písemnému schválení příslušných orgánů členského státu pobytu, a to v souladu s vnitrostátními postupy a ve lhůtách vyplývajících z čl. 12 odst. 1.
2. Dotyčná osoba má po uplynutí prvních dvou let oprávněného pobytu v příslušném členském státě na základě modré karty EU, pokud jde o přístup k zaměstnání vyžadujícímu vysokou kvalifikaci, právo na rovné zacházení jako státní příslušníci tohoto státu. Držitel modré karty EU oznámí v souladu s vnitrostátními postupy příslušným orgánům členského státu pobytu změny v jeho pracovním vztahu.
3. Držitelé modré karty EU, kterým bylo přiznáno postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES mají právo na rovné zacházení jako státní příslušníci, pokud jde o přístup k zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti.
4. Členské státy mohou ponechat v platnosti omezení přístupu k zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti, pokud tyto činnosti představují, i když jen příležitostně, výkon veřejné moci a odpovědnosti za ochranu obecných zájmů státu v případech, kdy je podle platných vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Společenství výkon těchto činností vyhrazen pro státní příslušníky.
5. Členské státy mohou ponechat v platnosti omezení přístupu k zaměstnání nebo k samostatné výdělečné činnosti, pokud jsou v souladu platnými vnitrostátními právními předpisy nebo s právními předpisy Společenství uvedené činnosti vyhrazeny pro státní příslušníky uvedených členských států, pro občany Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru.
6. Uplatňováním tohoto článku není dotčena zásada preference Společenství vyplývající z příslušných ustanovení aktů o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 a 25. dubna 2005.

Článek 14

Dočasné zaměstnání

1. Nezaměstnanost sama o sobě není důvodem pro odnětí modré karty EU, pokud doba trvání nezaměstnanosti nepřesáhne tři po sobě jdoucí měsíce.
2. Držitel modré karty EU má v tomto období možnost hledat a přijmout zaměstnání za podmínek stanovených v čl. 13 odst. 1 nebo 2.
3. Členské státy umožní držiteli modré karty EU zůstat na jejich území do doby vydání nebo zamítnutí povolení podle čl. 13 odst. 1. Oznámení podle čl. 13 odst. 2 automaticky ukončí dobu nezaměstnanosti.

Článek 15

Rovné zacházení

1. Držitelé modré karty EU mají právo na rovné zacházení jako se státními příslušníky, pokud jde o:
 - a) pracovní podmínky, včetně mzdy a výpovědi, jakož i ochranu zdraví a bezpečnosti na pracovišti;
 - b) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně dávek poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;
 - c) všeobecné a odborné vzdělávání, včetně stipendií v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
 - d) uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o odborné kvalifikaci v souladu s odpovídajícími vnitrostátními postupy;
 - e) odvětví sociálního zabezpečení, jak je upravuje nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství. Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti, se použije přiměřeně;
 - f) sociální podporu, jak ji vymezuje vnitrostátní právo;
 - g) výplaty získaných penzí v případě přesunu do třetí země;
 - h) daňové výhody;
 - i) přístup ke zboží a službám a k nabídce výrobků a služeb určených pro veřejnost, včetně postupů pro získání bydlení a podpory poskytované úřady práce;

- j) volný přístup na celé území dotyčného členského státu v rámci omezení stanovených z důvodu bezpečnosti vnitrostátními právními předpisy.
- 2. Členské státy mohou omezit práva přiznaná podle odst. 1 písm. c) a i) týkající se studijních grantů a postupů pro získání bydlení na případy, kdy držitel modré karty EU pobývá nebo má právo pobývat na jejich území alespoň po dobu tří let.
- 3. Členské státy mohou, pokud jde o sociální podporu, omezit rovné zacházení na případy, kdy bylo držiteli modré karty EU přiznáno v souladu s článkem 17 postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES.

Článek 16

Rodinní příslušníci

- 1. Směrnice Rady 2003/86/ES se použije s odchylkami uvedenými v tomto článku.
- 2. Odchylně od ustanovení čl. 3 odst. 1 a článku 8 směrnice 2003/86/ES nezávisí sloučení rodiny na splnění požadavku týkajícího se odůvodněných předpokladů, že držitel modré karty EU získá právo trvalého pobytu a že pobývá na území po stanovenou minimální dobu.
- 3. Odchylně od ustanovení čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2003/86/ES se povolení k pobytu pro rodinné příslušníky vydají nejdéle ve lhůtě šesti měsíců od podání žádosti.
- 4. Odchylně od ustanovení čl. 4 odst. 1 posledního pododstavce a čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/86/ES lze integrační opatření uvedená v těchto ustanoveních použít pouze poté, co bylo příslušné osobě přiznáno právo na sloučení rodiny.
- 5. Odchylně od ustanovení čl. 14 odst. 2 směrnice 2003/86/ES a s ohledem na přístup na trh práce členské státy neuplatní lhůtu 12 měsíců.
- 6. Odchylně od ustanovení čl. 15 odst. 1 směrnice 2003/86/ES lze pro účely výpočtu doby pěti let, jež se vyžaduje k získání samostatného povolení k pobytu, kumulovat pobyt v různých členských státech.
- 7. Pokud členské státy využijí možnost uvedenou v odstavci 6, ustanovení článku 17, které se týká kumulace dob pobytu držitele modré karty EU v různých členských státech, se použije obdobně.
- 8. Odchylně od čl. 13 odst. 2 a 3 směrnice 2003/86/ES je doba platnosti povolení k pobytu udělených rodinným příslušníkům stejná jako doba platnosti povolení k pobytu vydaného držiteli modré karty EU, pokud to umožňuje platnost jejich cestovních dokladů.

Článek 17

Postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES pro držitele modré karty EU

1. Směrnice 2003/109/ES se použije s odchylkami uvedenými v tomto článku.
2. Odchylně od ustanovení čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/109/ES může držitel modré karty EU, který využil možnosti stanovené v článku 19, kumulovat doby pobytu v různých členských státech za účelem dodržení požadavku týkajícího se doby pobytu, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) pět let oprávněného a nepřetržitého pobytu na území Společenství jako držitel modré karty EU;
 - b) oprávněný a nepřetržitý pobyt jako držitel modré karty EU na území členského státu, v němž byla podána žádost o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta ES, a to po dobu dvou let, které bezprostředně předcházejí podání příslušné žádosti.
3. Pro účely výpočtu doby oprávněného a nepřetržitého pobytu na území Společenství a odchylně od ustanovení čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 2003/109/ES nepřerušují období nepřítomnosti na území Společenství běh doby uvedené v odst. 2 písm. a) a zohlední se při jejím výpočtu za předpokladu, že jsou kratší než 12 po sobě jdoucích měsíců a celkově nepřesahují 16 měsíců z doby uvedené v odst. 2 písm. a). Tento odstavec se použije rovněž na případy, kdy držitel modré karty EU nevyužil možnosti stanovené v článku 19.
4. Odchylně od ustanovení čl. 9 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/109/ES prodlouží členské státy dobu, po kterou mohou být držitel modré karty EU a jeho rodinní příslušníci, kterým bylo přiznáno postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES, nepřítomni na území Společenství, na 24 po sobě jdoucích měsíců.
5. Odchylny od směrnice 2003/109/ES stanovené v odstavcích 3 a 4 se uplatní pouze v případech, kdy dotyčný státní příslušník třetí země může předložit doklady, že na území Společenství nebyl přítomen z důvodu výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, dobrovolné služby nebo studia ve své zemi původu.
6. Články 13, 15 a 16 se případně uplatňují i nadále poté, co bylo držiteli modré karty EU vydáno povolení k pobytu podle článku 18.

Článek 18

„Povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – ES / držitele modré karty EU“

1. Držitelům modré karty EU, kteří splňují podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES stanovené v článku 17, se podle čl. 1 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 vydá povolení k pobytu.
2. Do rubriky „typ povolení“ vyplní členské státy „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – ES / držitele modré karty EU“.

3. Na držitele „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – ES / držitele modré karty EU“ se uplatňují ustanovení, která se jich a jejich rodinných příslušníků týkají a která vyplývají z této směrnice a ze směrnice 2003/109/ES.

Kapitola V

POBYT V OSTATNÍCH ČLENSKÝCH STÁTECH

Článek 19

Podmínky

1. Za podmínek stanovených v tomto článku se příslušná osoba a její rodinní příslušníci po dvou letech oprávněného pobytu v prvním členském státě na základě modré karty EU mohou přestěhovat do jiného členského státu za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.
2. Nejpozději jeden měsíc po vstupu na území druhého členského státu oznámí držitel modré karty EU svůj pobyt příslušným orgánům tohoto členského státu a předloží veškeré doklady o splnění podmínek stanovených v člancích 5 a 6 pro účely druhého členského státu.
3. V souladu s postupy stanovenými v článku 12 druhý členský stát oznámení zpracuje a žadatele a první členský stát písemně vyrozumí o svém rozhodnutí:
 - a) vydat modrou kartu EU a umožnit žadateli pobývat na svém území za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku a za podmínek stanovených v člancích 8 až 15;
 - b) odmítnout vydání modré karty EU a v souladu s postupy vyplývajícími z vnitrostátního práva, včetně postupů pro navrácení, uložit žadateli a jeho rodinným příslušníkům povinnost opustit jeho území, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v tomto článku. První členský stát bez zbytečných formalit opětovně přijme držitele modré karty EU a jeho rodinné příslušníky. Po opětovném přijetí se použijí ustanovení článku 14.
4. Žadatel nese náklady související s návratem a opětovným přijetím jeho osoby a jeho rodinných příslušníků, včetně náhrady nákladů případně vynaložených z veřejných prostředků podle odst. 3 písm. b).
5. Členské státy mohou při uplatňování tohoto článku nadále určovat počet přijímaných pracovníků podle článku 7.

Článek 20

Přístup držitelů „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – ES / držitele modré karty EU“ na trh práce druhého členského státu

1. Ustanovení čl. 14 odst. 4 směrnice 2003/109/ES se neuplatní na držitele „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – ES / držitele modré karty EU“.
2. Pokud se členský stát rozhodne uplatňovat omezení přístupu na trh práce stanovená v čl. 14 odst. 3 směrnice 2003/109/ES, upřednostní držitele „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – ES / držitele modré karty EU“ před ostatními státními příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt ze stejného důvodu.

Článek 21

Pobyt rodinných příslušníků v druhém členském státě

1. Pokud se držitel modré karty EU přestěhuje do druhého členského státu podle ustanovení článku 19 a byla-li rodina již založena v prvním členském státě, jsou rodinní příslušníci oprávněni tohoto držitele doprovázet nebo se k němu připojit.
2. Nejpozději jeden měsíc po vstupu na území druhého členského státu oznámí dotyční rodinní příslušníci svůj pobyt příslušným orgánům tohoto členského státu a předloží žádost o povolení k pobytu.
3. Druhý členský stát může od dotyčných rodinných příslušníků požadovat, aby k žádosti o povolení k pobytu přiložili tyto doklady:
 - a) jejich povolení k pobytu vydané prvním členským státem a platný cestovní doklad;
 - b) doklad o tom, že jako rodinní příslušníci držitele modré karty EU pobývali v prvním členském státě;
 - c) doklad o tom, že mají zdravotní pojištění, které pokrývá veškerá rizika v druhém členském státě, nebo že se na ně vztahuje zdravotní pojištění držitele modré karty EU.
4. Pokud rodina nebyla založena v prvním státě, použije se článek 16.

Kapitola VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Prováděcí opatření

1. Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům, zda prostřednictvím sítě zřízené rozhodnutím 2006/688/ES zavedly právní a správní opatření týkající se článku 7, čl. 9 odst. 2, čl. 19 odst. 5 a článku 20.

2. Informace podle odstavce 1 budou obsahovat podrobnosti o příslušných opatřeních a jejich překlad do úředního jazyka orgánů Evropské unie, který není jazykem příslušného členského státu.
3. Prostřednictvím sítě zřízené rozhodnutím 2006/688/ES poskytnou členské státy každoročně – poprvé nejpozději ke dni 1. dubna [rok po datu pro provedení této směrnice do vnitrostátních právních předpisů] – Komisi a ostatním členským státům statistiky o počtu státních příslušníků třetích zemí, kterým byla v předchozím kalendářním roce vydána, prodloužena nebo zrušena modrá karta EU, a uvedou jejich státní příslušnost a povolání. Obdobně se poskytnou statistiky o přijatých rodinných příslušnících. Informace, které se týkají držitelů modré karty EU a jejich rodinných příslušníků přijatých podle ustanovení článků 19 až 21, navíc uvedou členský stát předchozího pobytu.

Článek 23

Zprávy

Komise poskytne Evropskému parlamentu a Radě každé tři roky – a poprvé nejpozději ke dni [tři roky po datu pro provedení této směrnice do vnitrostátních právních předpisů] – zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a navrhne případné změny.

Článek 24

Kontaktní místa

1. Členské státy určí kontaktní místa, která budou odpovídat za přijímání a předávání informací uvedených v článku 19.
2. Členské státy zajistí nezbytnou spolupráci při výměně informací a dokladů podle prvního odstavce.

Článek 25

Provedení do vnitrostátních právních předpisů

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [dva roky ode dne vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 26
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 27
Příjemci*

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
předseda / předsedkyně
[...]*